הֶחָמֵץ בַּאֲרוֹן הַתְּרוּפוֹת

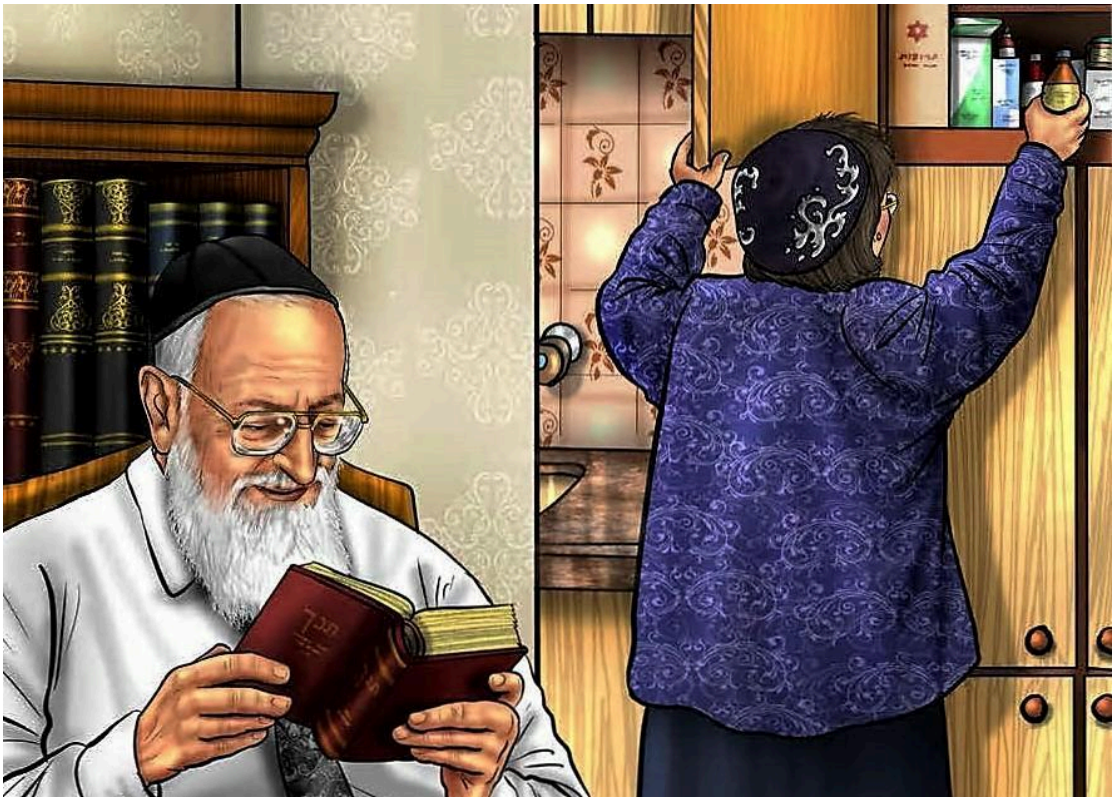

בֶּחָדָשִׁים שֶׁלִּפְנֵי פֶּסַח, הָיוּ בְּנֵי בֵּיתוֹ שֶׁל הָרַב מְנַקִּים אֶת הַבַּיִת מִכָּל שֶׁמֶץ שֶׁל חָמֵץ. הָרַבָּנִית הָיְתָה מְשַׁנָּעַת מָתְנַיִם וּמְנַקָּה אֶת כָּל הָאֲרוֹנוֹת, הַסְּפָרִיּוֹת, וְהַחֲדָרִים עַל תְּכוּלָתָם.

בְּעֶרֶב בְּדִיקַת חָמֵץ הָיָה הָרַב נִגָּשׁ, כְּמַלְאַךְ אֱלֹקִים, לַעֲרֹךְ בְּדִיקַת חָמֵץ. בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָרַב הָיְתָה אוֹרֶכֶת זְמַן רַב. הָרַב הָיָה בּוֹדֵק בְּמֶשֶׁךְ שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת אֶת כָּל חַדְרֵי הַבַּיִת, בִּמְתִינוּת וּבְדִקְדּוּק רַב.

אוּלָם, בְּאוֹתָהּ שָׁנָה, זְמַן קָצָר לִפְנֵי לֵיל הַסֵּדֶר, הָיָה הָרַב נִסְעָר. הוּא פָּנָה לָרַבָּנִית וְסִפֵּר לָהּ עַל חֲלוֹם שֶׁחָלַם בְּעֶרֶב פֶּסַח, כִּי יֵשׁ בַּבַּיִת חָמֵץ!

הָרַבָּנִית נִרְעֶשָׁה. "הֲלֹא אֲנִי נִקִּיתִי אֶת הַבַּיִת בְּמוֹ יָדַי, חֶדֶר אַחַר חֶדֶר, פִּנָּה אַחַר פִּנָּה!"

"הֵיכָן נִמְצָא הֶחָמֵץ?" שָׁאֲלָה הָרַבָּנִית, וְהָרַב הֵשִׁיב: "צָרִיךְ לִבְדֹּק!"

הֵחֵלָּה הָרַבָּנִית לִבְדֹּק אֶת כָּל חַדְרֵי הַבַּיִת, חֶדֶר אַחַר חֶדֶר, וְלֹא מָצְאָה מְאוּמָה. "אִם כָּךְ" אָמַר הָרַב, "נַעֲשֶׂה שְׁאֵלָה!"

הָרַב מָסַר לָרַבָּנִית סֵפֶר תָּנָ"ךְ, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנָּה לִפְתֹּחַ אוֹתוֹ בְּמָקוֹם כָּלְשֶׁהוּ. לְאַחַר מִכֵּן, בִּקֵּשׁ הָרַב מֵהָרַבָּנִית לְדַפְדֵּף מִסְפָּר מְסֻיָּם שֶׁל דַּפִּים קָדִימָה, וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעָה לַדַּף הַמְיֹעָד בִּקֵּשׁ מִמֶּנָּה לִסְפֹּר כַּמָּה שׁוּרוֹת.

הָרַבָּנִית סָפְרָה, וְהָרַב הוֹרָה לָהּ לִסְפֹּר כַּמָּה מִלִּים בַּשּׁוּרָה.

"אֵיזוֹ מִלָּה כְּתוּבָה שָׁם?" שָׁאַל הָרַב, וְהָרַבָּנִית עָנְתָה: "רְפוּאוֹת".

"אִם כָּךְ" אָמַר הָרַב, "לְכִי לַאֲרוֹן הַתְּרוּפוֹת! שָׁם נִמְצֵאת הַבְּעָיָה!"

הָרַבָּנִית מִהֲרָה אֶל הָאָרוֹן בְּלֵב הוֹלֵם, וּפָתְחָה אוֹתוֹ. וּלְפֶתַע חָוְרוּ פָּנֶיהָ. הִיא הִבְחִינָה בְּבַקְבּוּקוֹן קָטָן שֶׁהֵכִיל שֶׁמֶן חִטָּה...

הַזִּכָּרוֹן הָיָה טָרִי. הַיּוֹם, כַּמָּה שָׁעוֹת לְאַחַר בְּדִיקַת חָמֵץ, קִבְּלָה אֶת הַבַּקְבּוּקוֹן מֵהָרוֹפֵא, שֶׁבָּדַק אֶת אַחַד הַיְלָדִים שֶׁלֹּא חָשׁ בְּטוֹב. רַק עַתָּה שָׂמָה לֵב לְכָךְ, כִּי הָרוֹפֵא מָסַר בְּיָדֶיהָ, מִבְּלִי מֵשִׂים, בַּקְבּוּקוֹן שֶׁל חָמֵץ...

הָרַב וְהָרַבָּנִית מִהֲרוּ לְבַעֵר אֶת הֶחָמֵץ מִן הַבַּיִת, וְלָרַבָּנִית הָיְתָה הִזְדַּמְּנוּת נוֹסָפֶת, לְהִוָּכַח בְּעֹצֶם קְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל בַּעֲלָהּ הַדָּגוּל...